

Solist med egen flygel

MUSIK: Men hundratals timmar av förberedelser och sin egen Steinwayflygel i bagaget har Per Tengstrand installerat sig i Göteborgs konserthus.

Pianosolisten Per Tengstrand spelar i morgon Wilhelm Stenhammars pianokonsert nr 1 i Göteborgs konserthus. Men redan i kväll visas filmen *Solisten* om Tengstrands liv som pianist i världen, ett liv som kunde släckts i ett enda ögonblick i en bilkrasch i 140 kilometer i timman.

Nu är han återställd, och varken huvud eller fingrar råkade särskilt illa ut när Per Tengstrands kropp veckas dubbel över säkerhetsbältet i den passagerarstol där han satt och sov med ryggstödet tillbakalutad. De värsta smällarna tog hans armsystem och en av njurarna.

Olyckan fick honom att fundera över vad som egentligen är viktigt i tillvaron. Och den fick honom att värdesätta förhållandet till sina närmaste annorlunda.

En av dem är flickvännen Shan-shan Sun – pianist även hon och från Kina – som tillbringade en svår tid vid hans sida. Där finns hon också nu, och efter filmvisningen i Stenhammarsalen spelar de båda musik ur filmen.

När tempot är högt måste man ändå prioritera dem man har nära, säger Per Tengstrand.

Han vill inte uppleva den där känslan av att komma hem från turné men ändå inte vara riktigt närvarande för att tankarna inte hunnit landa än.

Sponsrad av Steinway

Tengstrand står på scenen i Stenhammarsalen med de tysta raderna stolar bakom sig och med sin Steinwayflygel framför sig på högkant. Pether Jonzon och Kristoffer Harkmark baxar in det 480 kilo tunga instrumentet och börjar väla det.

– Det här är läskigt. Jag brukar undvika att titta, säger Tengstrand med ett grin.

Den skånska transportfirman har kört runt flygeln en hel del.

Och den har varit i USA också, vilket låter

FAKTA

Per Tengstrand

Bor: I New Jersey framst, 45 minuter från New Yorks Manhattan.

Rötter: Född i Växjö.

Familj: Flickvännen och pianoduopartnern Shan-shan Sun.

Aktuell: som huvudperson i filmen *Solisten* av Magnus Gertten och Stefan Berg, och som pianosolist i Wilhelm Stenhammars pianokonsert nr 1.



Bild: STEFAN EDETOFT

SKÖNHET PÅ VIFT. Per Tengstrand kikar lite bekymrat medan Pether Jonzon får hans flygel på rätt köl. I morgon spelar han Wilhelm Stenhammars första pianokonsert i originalversion, som länge var på avvägar. Redan i kväll spelar han och flickvännen Shan-shan Sun musik för två pianon och Franz Schuberts f-mollfantasi för fyrhändigt piano.

som en dyr historia.

– Jag ser aldrig fakturorna, men med tanke på vad det kostar ett skicka ett brev ... säger Tengstrand.

Han är sponsrad av Steinway, prestigetillverkaren. Som motprestation spelar han vid en del speciella arrangemang, sitter i juryn i Steinways pianotävling och bidrar till att öka intresset för instrumentet bland unga.

Det tycker han är helt okej. Det inkräktar inte på hans integritet och han behöver inte offra något i sin konstnärliga ambition.

Ett eget piano betyder bättre möjligheter att spela bra, tycker han. Han känner sig lite tryggare med instrumentet, "ungefär som att köra sin egen bil hellre än en lånebil". Och skillnaderna är verkligen ganska stora mellan olika flyglar.

– En nackdel kan vara att man anpassar

spelet för mycket efter sin egen flygel. För det kan också vara utvecklande att spela på andra instrument.

Hellre Stenhammar än Grieg

Den där tryggheten sitter inte bara i instrumentet.

Per Tengstrand berättar att bilolyckan också inneburit att han nu känner sig tryggare som artist och tar sig an en konsert med mindre ångest och större lugn. – Man får andra perspektiv på tillvaron, säger han.

Per Tengstrand skulle spelat Stenhammars pianokonsert nr 1 redan för halvtannat år sedan, men då blev Neeme Järvi dålig och konserten ställdes in.

Nu är alla friska och Jonzon och Harkmark har fått på benen på det väldiga instrumentet.

Per Tengstrand säger att det är roligare att

spela Stenhammar än att för 34 gången spela Griegs pianokonsert.

Wilhelm Stenhammars pianokonsert nr 1 är lång och i fyra satser. Svårigheterna med den ligger på flera plan, berättar Per Tengstrand. Inte bara ett den tar 45 minuter att framföra, den kvarten extra, "som 200 meter extra på ett åttahundrameterslopp".

– Den är stort anlagd och virtuos, tonmassan är stor och man kan gå vilse i helheten. Det är också senromantik, med en flytande harmonik, lite som Rachmaninov. Den tredje svårigheten är att piano- och orkesterstämmor är integrerade, vilket innebär att man inte får hela bilden förrän i repetitioner med orkestern.

Bysten av Wilhelm Stenhammar i Stenhammarsalens foajé lyssnar tyst på Per Tengstrand när han går över till att tala om vikten av goda pianostämmare.